

Zasukované tkaničky
Novinky z OA
Sedmý štafetový rozhovor
Reportáže ze srpnových aktivit
Okénko z poradny, paní Věra, volnočasové aktivity

Zasukované tkaničky na Horním náměstí, hej?

Úvod-kník

Okurková sezóna je za námi a jsem velmi ráda, že aktuální číslo je narvané k prasknutí různými informacemi, sděleními, články a reportážemi z aktivit, které proběhly v srpnu, ať už v rámci Trendu, nebo mimo organizaci, ale stále s vozíčkáři. Děkuji všem za příspěvky.

*Již za pár dní proběhne jubilejní dvacátý ročník sbírky Zasukované tkaničky, takže se určitě nahlaste na výpomoc našemu PR manažerovi Milanu Papežíkovi. Zdeňka Vyoralová pro vás našla zajímavý dokument České televize. Michal Koutný zpracoval své zážitky v rámci projektu Electric Eccentric a Václav Herzinger poskytl článek o jeho úspěšné účasti na dalším turnaji v boccie. Samozřejmě uvádíme reportáž z pobytu v Koryčanech, tradiční povídku paní Věry Schmidové (kdo ví, zde se opět někdy objeví nějaký ten fejeton od pana Oty), **sedmý** štafetový rozhovor a seznam naplánovaných volnočasových aktivit.*

A na osobní asistenci máme novou paní koordinátorku:

Zdravím všechny :-)

Jmenuji se Jaroslava Kaczorová, do Trendu jsem nastoupila koncem srpna jako OA, od září jako sociální pracovník. V sociální sféře se pohybuji několik let, prošla jsem různými cílovými skupinami.

První dojmy z nové práce mám velice pozitivní, kolegové jsou vstřícní a chápaví (hlavně co se týče nových informací u mě jako začátečníka v této službě).

Jelikož bydlím nedaleko Olomouce v rodinném domě, mým relaxem je práce kolem domu. Máme i zvířata, takže péče o ně. Podnikám společenské akce s rodinou, jsem také velký čtenář, poslouchám dobrou muziku, sem tam šiju, pletu,... :-)

Jsem ráda, že mohu být součástí tohoto týmu. Je znát, že kolegy práce baví, ke klientům mají pozitivní přístup, prostě srdcaři :-)

Foto celého týmu najdete na straně 5.

ZASUKOVANÉ TKANIČKY 2022

Jubilejní dvacátý ročník celostátní sbírky Zasukované tkaničky s benefičními koncerty, jejichž výtěžek poslouží k dofinancování služeb pro osoby s těžkým zdravotním postižením

Program benefičních koncertů:

20. 9. 2022 OLOMOUC - Olodvorek

19:00 Jaroslav Irovský & Premier (Autorské čtení s hudebním doprovodem)

21. 9. 2022 OLOMOUC - Horní náměstí

15:00 Radek Žalud

16:15 Mucha

17:30 The Shookies

18:45 Julian Záhorovský

20:00 **REFLEXY**

22. 9. 2022 OLOMOUC - Horní náměstí

14:15 Terez Wrau

15:30 Harlej Revival Olomouc

16:45 Minami

18:00 Jakub Moulis

20:00 **DIVOKEJ BILL**

23. 9. 2022 OLOMOUC - Olodvorek

17:00 Ondřej Crhák

18:15 Kláva

19:30 Slam Poetry

Program proběhne za každého počasí a vstupné je dobrovolné.

Jak můžete přispět?

* Dobrovolným příspěvkem do kasičky a zakoupením zasukovaných tkaniček od dobrovolníků (nově bude platba za tkaničky možná také kartou přes terminál)

* Odesláním dárcovské SMS ve formě DMS TKANICKA 30 nebo DMS TKANICKA 60 nebo DMS TKANICKA 90 na číslo 87777

* Převodem na transparentní účet č. 1000100014/5500 (Raiffeisenbank a.s.).

S pozdravem a přáním hezkého dne

Bc. Milan Papežík

Fundraiser & PR Manager

20. ROČNÍK

ZASUKOVANÉ TKANIČKY

21. 9. 2022 HORNÍ NÁMĚSTÍ OLOMOUČ 22. 9. 2022

od 15:00 hod

REFLEX

od 14:30 hod

DIVOKEJ BILL

Jak nás můžete podpořit?

* Odesláním DMS na číslo 87777 ve tvaru:

DMS TKANICKA 30
DMS TKANICKA 60
DMS TKANICKA 90

Cena DMS je 30, 60 nebo 90 Kč, Spolek Trend vozíčkářů
obdrží 29, 59 nebo 89 Kč. Více na www.darcovskasms.cz

* Zakoupením zasukovaných tkaniček

* Vkladem na účet sbírky č. 1000100014/5500
(www.rb.cz)

23. 9. 2022 **OLODVOREK**

od 17:00 hod

Sponzoři:

Partneři:

Novinky z kanceláře osobní asistence

Od 1. 9. 2022 se můžete na kanceláři OA setkávat s novou sestavou sociálních pracovníků ve složení Romana Linhartová, Jaroslava Kaczorová, Jana Měrková a Zuzka Plachá.

Těšíme se na spolupráci. Za OA Jana Měrková

Okénko z poradny

Pozvánky

Zveme čtenáře Trendy zpravodaje na Školení v rámci Odborné poradny ve Spolku Trend vozíčkářů Olomouc, které vede sociální pracovnice poradny paní Mgr. Martina Brožová, PhD.

Školení se konají v učebně Trendu vozíčkářů na Lužické 7, případně na počítačích, u každého z vás.

Jde o tato témata a termíny:

Čtvrtek 29. 9. 2022, 13:00 – 14:30: Osoby s komunikačními obtížemi.

Čtvrtek 20. 10. 2022, 13:00 – 14:30: Dávky pro osoby se zdravotním postižením.

Středa 30. 11. 2022, 15:00 – 16:30: Příspěvek na péči

Milí čtenáři Trendy zpravodaje,

Čas prázdnin je sice za námi, ale u zůstat u tématiky cestovní, v tom nám pranic nebrání. Dovolte mi se s Vámi v zářijovém čísle podělit o objev zajímavého projektu České televize věnovaný právě bezbariérovosti některých měst. Jednotlivé díly pořadu s názvem **Města bez bariér** naleznete v archivu pořadů na adrese

<https://www.ceskatelevize.cz/porady/14803080674-mesta-bez-barier/>.

Tento seriál čtrnácti kratinkých pořadů reportuje o situaci bezbariérovosti v některých městech České republiky. Přibližuje možnosti cestování s vozíkem, upozorňuje na zajímavá místa k vidění z pohledu dostupnosti pro osoby na vozíku.

Mne osobně tento projekt zaujal. Výrazným přínosem je bezesporu i fakt, že sám moderátor je člověkem s tělesným handicapem. Vychází tedy přímo z reálné praxe a osobní zkušenosti. Doporučuji ke shlédnutí.

Za poradnu v oblasti odstraňování bariér Trendu vozíčkářů Vám přeji pěkné dny a všechno dobré!

Zdeňka Vyoralová

Pobyt Koryčany

Po delší časové covidové odmlce jsme se letos konečně dočkali pobytu. Tentokrát jsme zvolili i nové místo a společně s klienty jsme se na týden od 22. 8. do 26. 8. 2022 vypravili do malého městečka Koryčany, konkrétně do jeho Hipocentra. Sice nám hned od začátku nepřálo počasí, ale vůbec nás to neodradilo, ba naopak jsme

byli rádi, že můžeme trávit čas spolu. Po příjezdu jsme se ubytovali, vytvořili si jmenovky na dveře, abychom věděli, kde kdo bydlí, a následně se nás ujal pan majitel, místní kovboj Fredák, který s námi vyrobil náramky z kůže. Také jsme zhlédli dokument o místní krajině a následně jsme si šli městečko prohlédnout na vlastní oči. Navštívili jsme náměstí, kostelík, zámek a zámeckou zahradu. A hned první večer jsme si zahráli tematickou deskovou hru Dostihy a sázky.

Následoval den druhý, kdy nám nadále nepřálo počasí. Nicméně jsme se dokázali zabavit i tak a den jsme společně odstartovali hrou "Šifra mistra Koryčana". Trendáci s asistenty byli rozděleni do třech týmů, kdy museli na jednotlivých stanovištích splnit zadané úkoly. Všichni se úctyhodně zhostili osmisměrky, křížovky, rozluštili zašifrovanou zprávu a pokořili i morseovku. Vítězný tým získal poklady domova. A víte, co to bylo? S láskou dělané domácí zavařeniny! Odpoledne jsme společně batikovali trička. Všem to šlo velice dobře a hlavně jaká nám z toho vyšli originální díla. Věřím, že tyto přenádherné skvosty dřív nebo později uvidíte na vlastní oči na jejich majitelích. Zároveň

bych chtěla podotknout, že celou aktivitu si pro nás připravil jeden z účastníků pobytu - Tom, kdy mu ještě jednou velice děkujeme za krásně vedenou a vydařenou lekci. Po batikování následovala muzikoterapie, kdy vznikl nový Trendácký orchestr za doprovodu kytaristky Káji. Po večeři se nás ujal znovu pan kovboj a vyrobil s

námi klíčenky z kůže. Celý nabitý den jsme uzavřeli turnajem ve stolním fotbálku, ve kterém po napínavých zápasech vyhrál Trendácký pohár Aleš s Pepou. Vítězům ještě jednou gratuluji!

Následoval den třetí, jehož ráno jsme začali netradičním způsobem - milý pan kovboj Fredák nás seznámil se všemi plemeny koní, která zde v hipocentru má. A že jich tu je! Domov tu má celkem 48 koní. Musím uznat, že jsme teď úplně odborníci, protože už víme, jaký je rozdíl mezi Arabským a Andaluzským koněm. Víme, že hříbě

se u nás pojmenovává počátečním písmenem po matce, a také umíme koně rozeznat dle jeho barvy (Apalusa, Ryzák, Vraník). Ti nejodvážnější si koníky hladili. Nakonec jsme viděli, jak koníci byli ze stájí vypuštěni na okolní pastviny, a tím se nám naskytl krásný pohled na zátiší klidného rybníka s koňmi pasoucími se v okolních kopcích. Zbytek dopoledne probíhal formou sportovních aktivit, kdy nás Pepa naučil ping-ponga boccisté se hrdě ujali pétanque. Po vydatném obědě jsme se vydali prozkoumat místní okolí. Navštívili jsme Vodní nádrž Koryčanya nedaleký kemp, kde jsme se posilnili na zpáteční cestu. Večer probíhal, jak již tradičně, formou deskových her.

Jelikož zde plynul čas jinak než doma, ani jsme se nenadáli a nastal čtvrtý den. Hned ráno jsme začali přednáškou o výrobě opasků z kůže a následně jsme přihlíželi koupání koní. Nakonec jsme měli možnost hladit čtyřměsíční hříbátko a udělat si s ním a jeho maminkou fotky na památku. Odpoledne jsme navrhovali obrázky a následně je

vypalovali do dřeva. Moc děkujeme Tomovi a Šimimu za přichystání a opracování dřívěk. Díky vám jsme si mohli vyrobit krásné obrázky, které nám připomenout, že jsme se pobytu zúčastnili. Poté nás čekala lukostřelba. Velice mě překvapilo, kolik máme v Trendu profesionálních lukostřelců! Poslední

večer pobytu jsme zakončili výbornou grilovačkou a zmrzlinovým pohárem za doprovodu kytary a zpívání.

Čekalo nás poslední ráno, kdy jsme společně posnídali a začali se balit domů. Aby nám čekání na autobus uteklo, ujal se nás naposledy pan kovboj a snažil se nás naučit lasování. Měl s námi velkou trpělivost a my se opravdu snažili. Nakonec nám do lasa chytil Pepu, který to ve zdraví přežil.

Závěrem bych chtěla říct, že díky pobytu jsme mezi sebou vytvořili a zpevnili přátelství, a to jak mezi klienty, tak i asistenty. Jednoduše, vytvořili jsme na 5 dní velkou trendáckou rodinu, které se vůbec nechtělo odjet domů. Doufám, že si každý z účastníků na pobytu našel aktivitu, která ho bavila, anebo si něco nového vyzkoušel a naučil. Zároveň bych ještě jednou chtěla moc poděkovat všem asistentům, kteří se pobytu zúčastnili. Byli jste mojí velkou oporou a pomocí. A samozřejmě i vám účastníkům. Bez vás bychom pobyt vůbec nemohli uspořádat. Děkuji a budu doufat, že se všichni společně uvidíme na dalších podobných trendáckých akcích.

Koordinátorka volnočasových aktivit Zuzana Plachá

Sedmý štafetový rozhovor

Martina Ferencová (osobní asistentka) se ptá
Romany Linhartové (Sociální pracovnice, osobní
asistentky)

Víš, co znamená Štafeta na vozíku?

Štafeta na vozíku je tradiční kulturně-společensko-benefiční akce, kt. pořádá Trend vozíčkářů Olomouc nejen pro klienty, ale i pro veřejnost. Je to v rámci zviditelňování našich služeb, zároveň to je jedna z největších akcí tohoto druhu pro lidi na vozíku, kt. já osobně znám. Ještě jsem se jí sama přímo osobně neúčastnila, ale zajišťovala jsem nějakou OA s tím spojenou. Koná se v pěkném prostředí Nových sadů a jsou vítáni všichni, kdo chtějí přijít a pobavit se, zasportovat si a užít hezký den. Pokud se nepletu, koná se v červnu a letos byla 10. jubilejní.

Už jsi někdy vykonávala dobrovolnictví?

Dobrovolnictví jsem nikdy jako student nevykonávala, protože v době, kdy jsem studovala - před rokem 1989- myslím tyhle možnosti nebyly. Po skončení studia na gymnáziu už jsem začala pracovat, takže na moc dalších aktivit ne že by mi nezbýval čas nebo energie, ale přece jen v té době ještě tohle nebylo tak známé a rozšířené a já jsem ani o tom tedy neuvažovala. Později přibyla rodina to už opravdu čas ani energie nebyla. Považuji to za pěkný způsob, jak využít volný čas a seznámit se s novými lidmi.

Je něco, v co věříš a je pro tebe důležité při výkonu osobní asistence?

Jestli v něco věřím je velmi osobní dotaz, ale když se bavíme o výkonu mé profese OA, tak si myslím, že věřím v to, že pomoc lidem je nejen povolání, ale i poslání. Člověk si k tomu buď udělá vztah a zamiluje si to, nebo ne. Pokud už se vám poštěstí 1. možnost, je to podle mě velká výzva a zároveň každodenní různorodá práce spojená s okamžitým naplněním nebo odezvou. Proto je ta práce pro mě přínosná a asi bych práci v sociální sféře už po mým zkušenostech nevyměnila za žádnou jinou.

Je něco co bys změnila jako asistent?

Co bych změnila na osobních asistencích.? Protože stále vykonávám práci OA, tak se dostávám stále do nových situací, které se mohou udát i nečekaně. Nevím, jestli je možné se na vše zcela předem připravit, je to hodně o zkušenostech a o osobním založení každého člověka. Co je pro někoho problém, je pro jiného třeba jen malý zádrhel apod. Při práci OA v Trendu jsem si byla už po nástupu jista dobrou podporou ze strany soc. pracovníků, což ne všude bývá obvyklé. V tomhle trendu bych určitě pokračovala i dál, jistě se dá vždy něco zlepšit a doladit. Co se týká nějakých vyloženě negativních zkušeností, tak nemohu si momentálně na nic zásadního vzpomenout a to už je asi taky odpověď. Asi bych uvítala větší účast na společných akcích pro osobní asistenty, kde se můžeme lépe seznámit.

V jakých chvílích čerpáš vnitřní klid a energii?

Vnitřní klid a energii čerpám hlavně doma, protože na nějaké další akce mi moc času nezbývá. Naštěstí mám rodinu, která mě dovede podpořit, snáší moje nálady a můžu se na ni ve všem spolehnout. Co mě vždy dobijí je cestování a taky to bývají např. pobyty v lázních. V posledních letech jsme se s manželem přesunuli do kategorie "lázeňských povalečů", kteří se občas aktivně vydají na nějaký výlet.

Jako dalšího kandidáta jmenuji svou novou kolegynku Jaroslavu Kaczorovou.

Expedice na kolečkách

O vozíčkářích se traduje takový vtíp, že kam je postavíte, tam je i najdete. No ono to není tak docela pravda. A zvlášť když se najde taková bláznivá parta jako při akci Ohře 2022. Čtyřdenní výlet vozíčkářů na električácích v doprovodu asistentů, kamarádů, no prostě lidí, kteří jsou pro každou srandu. Sedmý ročník v rámci projektu Electric Eccentric zavedl účastníky na Karlovarsko v okolí řeky Ohře a podle ní i onen název. I já jsem byl mezi šťastlivci, kteří byli vybráni, a mohli si užít výpravu s nevšedními zážitky. Stačilo jen sbalit stan, spacák, nezbytné oblečení, menší výbavu táborníka a asistenta (kamaráda), no a mohlo se vyrazit směr Františkovy Lázně, kde byl start. Jízda vlakem byla dlouhá, ale v pohodě ubíhala. Po dojezdu do kempu America přišla na řadu válečná porada a první seznámení s ostatními účastníky. Pak už jen postavit stan, napojit vozík do nabíječky a vyspat se na první etapu naší expedice.

První den po snídani nás čekala první etapa dlouhá 29 km s cílem opět v kempu America. Hned od začátku dostávala technika i naši asistenti na kolech zabrat. Rozmanitý terén

od asfaltu po polní cesty si každý užíval dle libosti. 57 jezdců na vozíčcích a kolech bylo rozděleno do tří skupin a každá si vybrala trasu podle toho, co která skupina zvládne. Během cesty jsme navštívili Národní přírodní rezervaci Soos, hrad Seeberg s nezbytnou zastávkou na občerstvení a dobití vozíků. Ostatní skupiny jely zhruba podobně, jen jedna to vzala zkratkou přes Německo :-D. Do cíle jsme dorazili unavení, ale šťastní, že nám to vše společně klapě. Večerní táborák pak sloužil k utužení party a rozebrání zážitků.

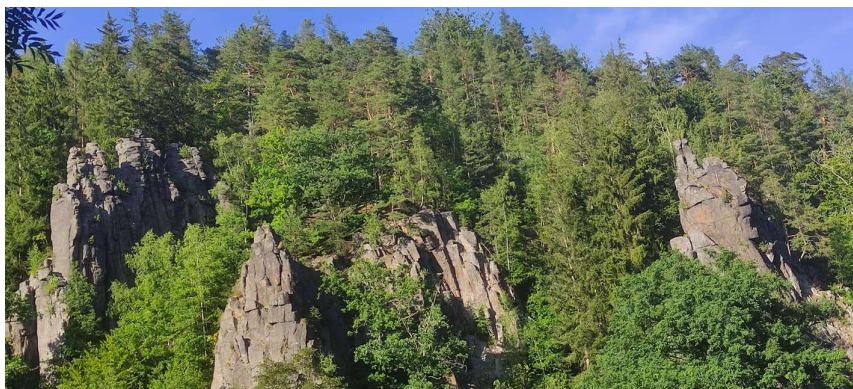
Druhý den opět na start. Rychlá snídaneň, základní hygiena a šup opět nastartovat oře. Krásné letní počasí umožňovalo si po cestě vychutnávat okolí. Například zámek Mostov, malebné obce Dřenice, Dasnice a město Cheb. Bohužel cca 2 km před cílem mě potkaly první technické problémy. Vzhledem ke krátkému času nabití vozíku došla šťáva, a tak se muselo improvizovat. Kde se vzaly, tu se vzaly, popruhy. Ty se zaháčily za kolo a kamarádka Nikča mě s malou motorovou pomocí dotáhla do cíle. Jak se později ukázalo, nebyl jsem zdaleka jediný. 😊 Po dojezdu do tábořiště Dronte rychle vozíky na nabíječku,

postavit stany a na kutě. Stihli jsme to včas. Večer se přihnala klasická letní bouřka.

Třetí den po bouřce ráno jako malované a opět se těšit na další část. I když s nemalými obavami. Ne každému se vozík nabil do plná, a tak už na startu první adrenalin. Cesta byla opět pestrá a opět vyzkoušela naši techniku a jezdecké umění. Při jízdě lesem jsem si uvědomil, co závodní jezdcí myslí oním pojmem „čistá trať“. A věřte, že to je hodně

dobré na soustředění. Nebojím se říct, že většina z nás by se uplatnila jako jezdcí na rallye Dakar :-D Co vy víte, třeba někoho napadne vymyslet takovou Rally Wheelchair Dakar. No a samozřejmě k takovému závodu bohužel opět patří i technické problémy. Kamarádka dojela už po dvou kilometrech, a tak jí naše asistenční vozidlo muselo bohužel předčasně zavést do kempu. Já a moji kamarádi jsme si nejdříve vychutnali krásné okolí hradu Loket, abychom si peška vybrali i my. 6 km před cílem můj vozík zase vyhlásil stávku. A tak opět

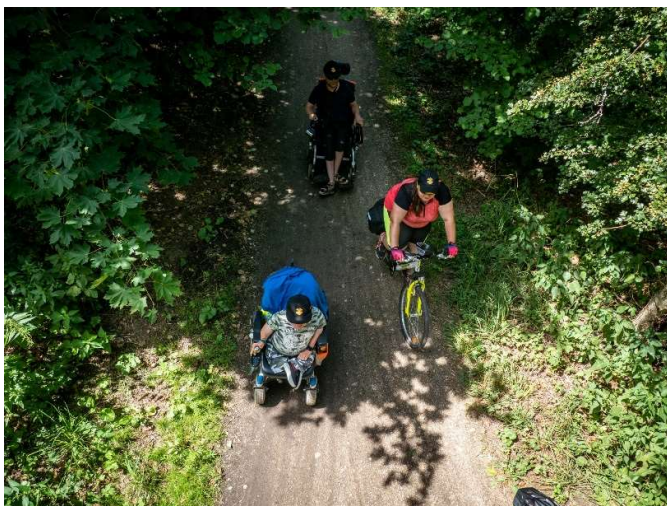

popruhy a skoro jako rikša jsem zásluhou Pavla a Nikky dojel do cíle. Ještě teď smekám před cyklistickým uměním, které by mohl závidět i

Peter Sagan. Aspoň malou odměnou nám bylo ubytování v areálu restaurace v žulovém skalním městě Svatošské skály. Závěrečná večeře a posezení do nočních hodin pomalinku uzavíraly tuhle parádní akci.

Den poslední byl ve znamení balení, loučení a odjezdu domů. 9 km do Karlových Varů, odkud jsme skoro všichni odjížděli, jsme pojali jako krátký výlet. Bohužel už na nádrží i během cesty jsme zjišťovali, že všechny vlaky mají velká zpoždění. Nicméně tuhle skvělou partu lidí už nic nemohlo rozházet.

Po dojezdu domů a při odpočinku druhý den jsem si uvědomil, že mi ta velká skupina lidí chybí. Každý jsme byli jiný, ale určitá chemie a atmosféra celé akce ukázala, že jsme super parta. Děkuju Vašku, Nikčo, Pavle, Ríšo, Matěji, Evi, Eliško, Barčo a další a další.

Electric Eccentric dělá z ležáka jezdce. Ale hlavně spojuje úžasné lidi v partu.

Michal Koutný

JANA A JEJÍ ASISTENČNÍ PES – povídka paní S.

Jana četla časopisy zásadně od konce, od inzerátů. Ne, že by to potřebovala, nebo někoho hledala, prostě jen tak. Pobavila se u toho, zasmála se, někdy na některý inzerát odpověděla a získala tak nové přátele, poznala pár zajímavých lidí...

Dnes jí čtení od inzerátů přineslo i štěstí.

„Prodám za 1 Kč asistenčního psa“ a

číslo telefonu. Neváhala ani vteřinu. Po pejskovi vždy toužila a proto, že byla na vozíku, by asistenčního psa i potřebovala. Neváhala teda ani vteřinu a hned vytáčela uvedené číslo. Když jí paní do telefonu řekla, že je první, málem spadla radostí z vozíku.

„Pouze vás musím upozornit, že je to pejsek a ne fenka.“

Jana se zasmála: „To mi přece, nevadí.“ Popravdě ani netušila, proč by jí to mělo vadit a jaký je v tom jiný rozdíl než ten, že pejsek zvedá nožičku a fenka nikoliv.

O psech toho moc nevěděla.

„Také je to flat coated retrívr.“ Dodala ještě paní na druhém konci aparátu.

„To mi taky nevadí.“

Opět ani netušila, co to znamená, rozuměla pouze slovu retrívér a ten se jí vždy líbil. Ostatní ji, popravdě, ani moc nezajímalo. Bude mít pejska, a to je hlavní. „Tak potom je to v pořádku,“ ozvalo se ještě na druhé straně. „Jenom jsem vás chtěla upozornit. Dejte mi ještě svoji mailovou adresu a já vás budu průběžně informovat, jak pejsek roste a co už umí a posílat vám fotky, samozřejmě.“

„Waw!“ Zařvala Jana, když zavěsila telefon. Její radost neměla konce. Každý den netrpělivě otevírala mailovou poštu. Čekala na další zprávy o tom, jak Balů (její štěňátko) roste, jaké dělá pokroky, co už všechno umí – chodit při vozíku, podávat ze země spadlé předměty, rozsvěcovat a zhasínat světlo... Byla nadšená. Prohlížela si fotky a nemohla se dočkat. „Balů,“ opakovala zasněně: „Balů – mamínčino štěstí...“

Trpělivost nejen růže, ale i dobré zprávy přináší.

„Zítra přijedeme,“ řekla jí jednoho dne paní do telefonu. „Přivezeme vám vašeho Balůa.“

Jana nemohla ani dospat. Ráno, snad už po sté, zkontrolovala pelíšek, misky, krmivo, hračky a horečně přemýšlela, jestli na nic nezapomněla. Pak vyjela před dům a vyhlížela „veliké červené auto“ jak jí bylo řečeno. Asi po hodině se dočkala. Zacouvalo, otevřel se kufr a uvnitř leželo něco, co se svou velikostí blížilo spíš koňovi, než psu.

„Balů, vylez! Jsi doma!“ Zavolala paní.

Veliké černé psisko vylezlo ven, protáhlo se a Jana si uvědomila, že s retrívrem, jaké znala ona, má její pejsek velice málo společné. Vlastně skoro nic.

„Tady je tvoje nová paní. Pojd’!“ Zavolala na něho paní ještě jednou.

Balů, stejně jako Jana, nevěřil svým očím: „Toto?“ dalo se z nich číst. Opatrně svoji novou malou paničku obešel ze všech stran, očichal ji a chvíli to vypadalo, jakoby přemýšlel, jestli si ji má označkovat, aby se mu neztratila.

Poté si vzdychl, jako by chtěl říct: „Co už teď,“ a vsadil Janě na tvář velkou pusou. Ta ho objala kolem krku a vznikla láska na celý život.

Jenom doma musela Jana vyhodit pelíšek, protože i když to byl ten největší, jaký se dal sehnat, nestačil. Nahradila ho deka a misky nahradily velké mísy. Ale ta láska, která mezi nimi vznikla, byla ještě větší.

Krysa říká: *Následující report od Vaška Herzingerera je sice delší, ale jinak to nejde, když se jedná o popis turnaje v boccie, který trval celý týden a odehrával se až v daleké Poznani v Polsku. A jako stabilní morální potvora při tréninku a tvorbě tabulek jsem moc ráda, že všechny ty úmorné hodiny koulení míčků, které si kolikrát jezdí, jak chtějí a hlavně ne rovně, mají svůj pozitivní výsledek dle klasického rčení: **Těžko na cvičišti, lehký na bojišti.** Jen tak dál a nejlíp až na paralympiádu... ☺*

Challenger v Poznani den po dni

Zdravím vás, přátelé a příznivci bocci, určitě jste zvědaví, jak se mi dařilo a jak jsem se měl na svém prvním světovém BISFed turnaji **Poznan 2022 World Boccia Intercontinental Challenger**, který se odehrál ve dnech 22 – 29. 8. 2022. Nebudu vás napínat. Tady to máte!

V **pondělí** ráno jsme po úspěšném negativním testování na Covid vyjeli s mým spoluhráčem Kryštofem Amchou a rozhodčí Klárou Štefkovou do Ostravy, kde jsme přesedlali do klubové dodávky a vydali se na cestu do Polska směr Poznaň. Cesta byla plynulá, jelo se dobře a zdrželi jsme se pouze jednou v zácpě. Cesta do našeho cíle, Poznaň, nám trvala 5 hodin a přijeli jsme kolem 17h. Nejdříve jsme se setkali u tělocvičny s další částí naší repre výpravy – naším reprezentačním trenérem, vedoucím výpravy a motivátorem Láďou Noskem, hráči Fandou Petrákem, Kačkou Cuřinovou, Aničkou Hlavicovou s asistenty/rodiči. Vyložili jsme si sportovní vybavení na šatnu a společně jsme se jeli ubytovat na hotel. Po vybalení věcí na pokoji, jsme se sešli na večeři a naplnili si břicha dobrotami. Na závěr dne proběhla schůzka výpravy, kde jsme se seznámili s harmonogramem turnaje a rozdali si dárečky pro budoucí soupeře. Po tom, co jsme se konečně dostali do pokoje, jsme lehli a spokojeně spali až do rána.

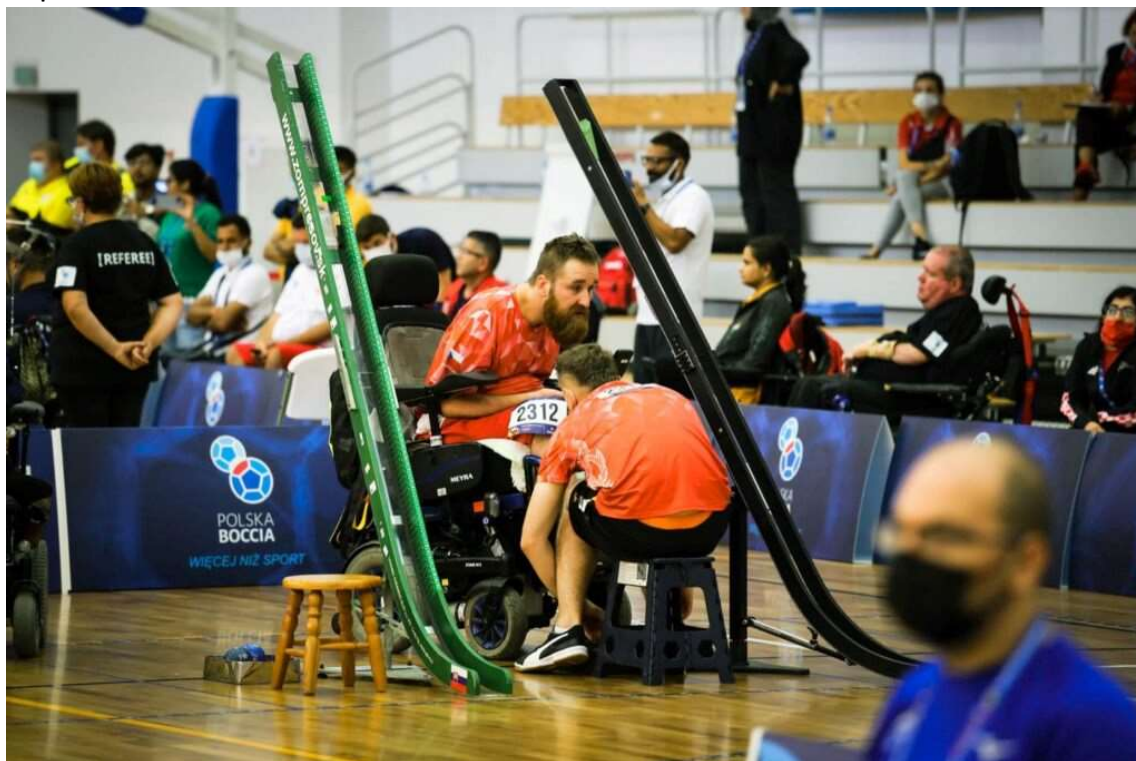
Do **úterý** jsme se probudili plni sil a natěšení na vše, co nás během dne čeká. Posilnili jsme se výbornou snídaní, která byla každý den formou bohatých švédských stolů. Transport do haly organizátor zajistil prostřednictvím bezbariérových autobusů. Jako první nás na hale čekal trénink určený pořadatelem a to od 9 – 10:30h. Zkusil jsem si, jak mi na podlaze kurtu jezdí míče a upravil si tabulku. Krátce po tréninku v 11h mě čekala **kontrola vybavení**, což byla pro mě novinka a pořádně jsem nevěděl, co se bude dít. Vše proběhlo v pořádku, rampa mi testy prošla a nakonec jsem dostal na všechny části mého vybavení oficiální nálepku BISFed. Hned po kontrole jsme měli od 12 – 13:30h náš druhý a poslední trénink, tentokrát v rozhazovacích, warm-up kurtech, které byly v hale na vyšších patrech v menších místnostech, kde se vešlo pouze jedno oboustranné hřiště, takže když se někdo rozhazoval z protější strany, vzájemně jsme si zavazeli. Tohle mě celkem nemile překvapilo, ale časem jsem si na to zvykl. Nyní jsme měli konečně čas si zajít do vedlejší budovy na oběd a pochutnat si na jednom ze tří pokrmů, na který jsme měli chuť. Jako poslední věc mě čekala v 15h **klasifikace**, aby se ujistili, že spadám do své kategorie BC3. Po sérii několika otázek jsem jim ukázal, že jsem opravdu levý na obě ruce a neudržím, ani neodhodím míč, tak chtěli vidět, jak pouštím míče a jak si zaměřuji rampu. Vše jsem jim ukázal. Velice je pobavil můj styl

otáčení rampy pomocí tyčinky, kterou mám na ruce. Také mi sdělili, že mě budou během zápasů sledovat. A taky, že sledovali! Vše bylo v pořádku a koncem turnaje mi poslali potvrzení, že jsem prošel a jsem oficiálně hráčem kategorie BC3. Počkali jsme si na **zahajovací ceremoniál**, podívali se na doprovodný program s místními tanečníky a tanečnicemi polky v krojích a užili si představení každé z 18 zúčastněných zemí. Po večeři jsme konečně dostali rozlosování do skupin a mohli jít spát.

Nastala **středa**, první hrací den! Byl jsem od rána nabuzený, natěšený a místy i trochu nervózní kvůli začátku soutěže jednotlivců. Uklidnil mě fakt, že mi ve skupině stačí jedno vítězství k postupu do čtvrtfinále. Za soupeře jsem dostal Abdelrahmana Saada z Egypta a můj druhý protivník ve skupině byl starý známý Boris Klohna ze Slovenska, se kterým jsem hrál už mnohokrát, ale vždy mě porazil. **První zápas se Saadem** začínal v 10:35h. V callroomu jsme se seznámili se soupeřem a rozhodčími, kteří zkontrolovali, zda máme nálepky na vybavení, překontrolovali, prohlédli a zvážili míče. Následně jsme si rozlosovali barvu míčů. Jakmile dal hlavní rozhodčí povel a slyšel jsem z reproduktorů své jméno, vyjel jsem na kurt. A je to tu, započal můj první zápas, stres ze mě opadl a začal se soustředit a užívat si hru. **Svého soupeře jsem porazil 9:1 a byl jsem na sebe pyšný, že jsem nechyboval a odehrál pěkné utkání.** S úsměvem na tváři jsem se šel naobědvat a už jsem přemýšlel, jakou taktiku zvolím na svého **rivala ze Slovenska**. Zápas začínal 14:30h, proto jsem se ještě šel hned po obědě rozházet na warm up a s předstihem se vydal do call roomu. Po všech nutných

procedurách jsme se šinuli na hřiště a začali hrát. Obě své podání jsem zahrál, jak nejlépe jsem mohl, a Borisovi nedal šanci skórovat. Jeho podání jsem vždy vyrazil, přilepil míč k jackovi a tím mu to ztížil, jak jen to šlo. **Bojoval statečně, ale nestačilo to, zápas nad slovenským sousedem jsem poprvé v kariéře vyhrál výsledkem 4:1.** Byl jsem rád jak rádio a nevěřil tomu. Byl to nádherný zápas a tímto vítězství **jsem vyhrál skupinu a postoupil z prvního místa do čtvrtfinále.** Ještě jsem se podíval na zápasy svých potenciálních soupeřů, aby zjistil jejich styl hry a pomalu jsme se vydali busem na hotel snít o zítřejším zápase.

Ve **čtvrtek** jsme se po snídani vydali na halu fandit a sledovat zápasy našich kolegů z reprezentace. Bohužel se do bojů o medaile probojoval pouze Fanda Petrák v kategorii BC2. Po obědě jsem sledoval zápas mezi **Polákem Damianem Iskrzyckim** a Turkem Önerem Bozbiyikem, přičemž s prohercem se utkám o postup do semifinále. Po napínavém utkání prohrál Damian 4:2 a já měl jasno, s kým budu hrát. Při zápase jsme hráli velice **vyrovnanou hru**, až jsem se už pomalu viděl v semifinále, avšak při podání soupeře jsem udělal dvě malá špatná rozhodnutí, která polská jednička Damián ihned využil ve svůj prospěch. Tím jsem si **bohužel prohrál zápas 5:2.** Velmi jsem si jej užil. Z chyb, které jsem udělal, jsem si vzal ponaučení do budoucna. Celkově jsem měl z utkání dobrý pocit, protože vím, že jsem na svého protivníka měl a věřím, že v budoucnu ho porazím. **V jednotlivcích jsem se umístil na 7. místě z 13 hráčů, což je pro mě cenné umístění na mém prvním světovém BISFed turnaji.** Po večeri jsem

usínal s plnou hlavou otázek, kdybych udělal to, kdyby ono, ale brzy jsem měl v mysli jen nadcházející víkendovou soutěž párů.

Pátek byl pro nás takový odpočinkový den, jelikož kromě Fandy nikdo nepostoupil do bojů o medaile. Pro mě a Kryštofa to bylo přínosné, jelikož se na nás už od rána začala projevovat únava a byli jsme rádi, že můžeme odpočívat a nabírat sílu na víkendovou soutěž párů. Fanda svůj semifinálový zápas s Indonésanem prohrál 9:0 a poté se na večer utkal o bronz s Britem, kterému bohužel podlehl 4:0. Během dne jsme sledovali další finálové zápasy a **já se zaměřil opět na zápasy své kategorie, abych se něčemu přiučil a podíval se, jak hraje boccia světová elita**. Nakonec jsme si strhaní jako psy vychutnali večeri, domluvili se předběžně se spoluhráčkou na taktice hry na nadcházející den a šli si lehnout.

V sobotu nám začal nový soutěžní den a po snídani jsme se namotivovaní vydali všichni na halu a začali se připravovat s Aničkou na soupeře. Dali jsme si společný trénink a pomalu se přesouvali do call roomu, ať nezmeškáme zápas na 10:35h proti **mexickému páru**. **Chvíli nám s Aničkou trvalo, než jsme se na kurtu rozkoukali, ale hra nám po chvíli vycházela, i když soupeř na nás tlačil, nakonec jsme utkání ovládli a vyhráli 4:2.**

S dobrou náladou jsme přemýšleli jakou taktiku zvolit na dalšího soupeře, kterým nebyl nikdo jiný než **pár ze Slovenska ve složení Boris Klohna a Ľuba Škvarnová**. Zápas to byl divoký, plný emocí a velice vyrovnaný. **Do**

poslední směny jsme si vzájemně kradli body, až to skončilo remízou 3:3 a šlo se do tiebreaku. Po nervy drásajícím tiebreaku jsme štěstěnu naklonili na naši stranu a porazili naše slovenské sousedy 4:3. Postoupili jsme z prvního místa ve skupině a v neděli nás tak čekal boj o finále s polským párem.

V neděli se nám vstávalo špatně, všechnu energii jsme skoro vyčerpali, únava za celý týden byla znát, ale myšlenka medailového umístění nás hnala dopředu a dodávala nám štávu. **Semifinálový zápas s polským párem, Damianem Iskrzyckim a Edytou Owczarz začal v 10:35h.** První tři směny zápasu byli velice vyrovnané a přetahovali jsme se o každý bodík, ale Poláci měli vždy poslední slovo a v každé směně nám dali 1 bod a prohrávali jsme 3:0. V poslední směně jsme soupeřům pěkně přitápěli pod kotlem a možná bychom zápas i otočili nebo aspoň srovnali skóre, ale bohužel nám došel čas a museli jsme odevzdat 2 míče, čímž **jsme prohráli 5:0.** Zápas to byl úžasný.

Jakmile jsme zjistili, že se o bronz utkáme opět se Slováky, tak jsme byli rádi. V call roomu vtipkovali, zazpívali si a navodili příjemnou atmosféru. **Zápas jsme si šli užít, věřili jsme si a bronzovou medaili jsme prostě museli získat, že přes to prostě nejede vlak.** Na hru jsme se soustředili jak nikdy, snažili se zahrát vše dokonale a být opatrní. **Taktika nám vycházela celou hru a Slováky jsme porazili 7:0. Získali jsme svou první medaili na světovém BISFed turnaji! Nemohl jsem tomu uvěřit a byl jsem šťastný jako nikdy.** Popravdě jsem měl smíšené pocity, že jsme ji získali nad našimi sousedy ze Slovenska, ale

je to jen hra a někdo vyhrát musí. Poté jsme se dokoukali na finále, které se odehrávalo na vedlejším kurtu, kde si poměřovali síly Poláci a Turci. Po opravdu napínavém zápasu, kdy se atmosféra ve vzduchu mohla krájet, vyhrál v tie breaku posledním míčkem polský pár.

Slavnostní vyhlášení byl zážitek. **Zabalený v české vlajce jsem s Aničkou a našimi spoluhráči Ondřejem a Kryštofem, jel pro medaili. Byl jsem neskutečně šťastný a hrdý, že můžu v boccii reprezentovat naši zemi.** Večer jsme to oslavili grandiózní večerí, sdělili si poznatky a dojmy z turnaje, hodně si povídali a před půlnocí šli spát, abychom měli energii na pondělní cestu domů.

Jsem opravdu šťastný z toho, jak se mi na mém prvním velkém turnaji dařilo a jsem rád, že jsem nabral spoustu nových zkušeností a zážitků. Těším se, až pojedu na další turnaj, a věřím, že se mé výsledky budou už jen zlepšovat.

Chtěl bych poděkovat České federaci boccii, že má ve mě důvěru a dala mi možnost reprezentovat ČR. Velké díky patří také mému klubu **HSC Moravia** za to, že mi ukázal tento nádherný sport, který mě baví a naplňuje, a po celou dobu mě podporuje. Děkuji celé naší výpravě, za příjemný kolektiv, vzájemnou pomoc a hlasité fandění, byli jsme super parta. Obrovské díky patří našemu reprezentačnímu trenéru, vedoucímu výpravy a moudrému šedovousovi Láďovi Noskovi za jeho cenné rady, podporu, pomoc, silné ruce k protahování bolavých svalů a především za spoustu krásných a vtipných vzpomínek, jež jsme na turnaji zažili.

Nesmím samozřejmě opomenout naše sponzory, bez kterých bychom se na takové turnaje nemohli podívat. Patří mezi ně **Národní sportovní agentura, město Ostrava, město Havířov, Nadace OKD, Olomoucký kraj, Nadace Jedličkova ústavu, Česká unie sportu, Moravskoslezský kraj, Nadace Z+M, Nadace ČSOB a Nadace Vy rozhodujete, my pomáháme – Tesco**, kteří nás podpořili při nákupu nových certifikovaných míčů.

Moc vám všem děkujeme.

Za HSC Moravia

Václav Herzinger

Krysa dodává: *Kdyby si chtěl někdo bocciu vyzkoušet na vlastní kůži, tréninky probíhají v úterý a v pátek v tělocvičně TJ Milo Olomouc na ulici Střední Novosadská 48 od 13:30, nejbližší MHD zastávka je Nové Sady.*

Akce v Trendu

Ozdravné cvičení vycházející z Čchi-kung

Kdy: čtvrtek 8. 9., 6. a 20. 10. 2022, 12:30-14:00h

Kde: učebna, Spolek Trend vozíčkářů Olomouc

Pomalu ale jistě se vracíme do poprázdňinového provozu a srdečně vás zveme na ozdravné cvičení s paní Věrkou Schmidovou, fyzioterapeutkou na vozíku. Cvičení probíhá vsedě na židli nebo na vozíku. Díky němu se můžete zbavit migrény a taky si procvičit a uvolnit krční a hrudní páteř nebo ramena. Zároveň během cvičení budeme nabírat a pracovat i s naší energií. Zaručujeme báječnou lektorku, super kolektiv, plno energie a dobrou náladu. V září proběhne **POUZE** jedna lekce cvičení, tak si ji nenechte ujít!

Přihlášky a další informace: Zuzana Plachá,
e-mail volnocasovky@trendvozickaru.cz, nebo tel.: 777 974 455.

Trénink paměti

Kdy: pondělí 26. 9. 2022, 14:00-15:30

Kde: učebna, Spolek Trend vozíčkářů Olomouc

Na konci září se opět sejdeme na Tréninku paměti, tak přijďte mezi nás. Zkusíme si cvičení nejrůznějšího druhu i obtížnosti, tentokrát půjde o věci ze světa hudby. Opět si také povíme nějaké zajímavosti ze světa mozku a paměti, ať jsme o něco chytřejší. Těší se na vás Kateřina Halfarová.

Na akci jsou přednostně zváni klienti sociální rehabilitace.

V případě zájmu se hlase na e-mailu soc.rehabilitace@trendvozickaru.cz nebo tel. 731 144 670.

Seminář s Martinou Brožovou – Osoby s komunikačními obtížemi

Kdy: čtvrtek 29. 9. 2022, 13:00-14:30h

Kde: učebna, Spolek Trend vozíčkářů Olomouc
nebo online na odkaze: meet.google.com/iab-yypv-vnw

Kolegyně Mgr. Martina Brožová, PhD. si pro vás v rámci Odborné poradny připravila seminář na téma Osoby s komunikačními obtížemi. Dozvíte se,

Přihlášky a další informace: Zuzana Plachá,
e-mail volnocasovky@trendvozickaru.cz, nebo tel.: 777 974 455.

Odpoledne plné deskových her

Kdy: úterý 4. 10. 2022, 14:00-16:00h

Kde: učebna, Spolek Trend vozíčkářů Olomouc

Zveme všechny hravé na odpoledne plné deskových her. Na své si přijdou milovníci klasických karetních her, šachů a dalších deskovek. Ničeho se nemusíte bát, všechna pravidla vysvětlíme. Takže neseďte doma a dorazte do Trendu si s námi zahrát.

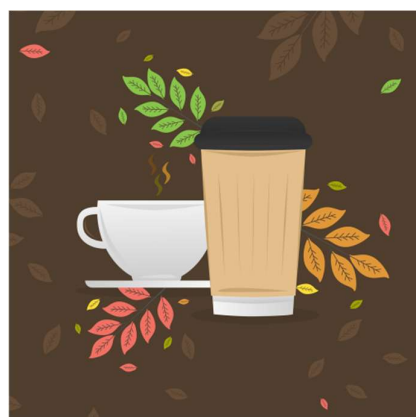
Přihlášky a další informace: Zuzana Plachá,
e-mail volnocasovky@trendvozickaru.cz, nebo tel.: 777 974 455.

Den otevřených dveří: Čajovna na kolečkách

Kdy: středa 5. 10. 2022, 10:00-16:00h

Kde: učebna, Spolek Trend vozíčkářů Olomouc

Srdečně vás zveme na Den otevřených dveří: Čajovna na kolečkách, který se uskuteční ve středu 5. 10. v učebně Trendu, kdy zároveň celý týden probíhá akce s názvem Týden sociálních

služeb ČR. Dopoledne se můžete setkat se sociálními pracovníci jednotlivých sociálních služeb Trendu, které vám sdělí veškeré informace. Odpoledne se můžete těšit na zajímavý program, který včas upřesníme. Již teď se na vás velice těšíme.

Další informace: Zuzana Plachá,
e-mail volnocasovky@trendvozickaru.cz, nebo tel.: 777 974 455.

Se sociální rehabilitací do divadla:

Když se zhasne - pouze pro přihlášené

Kdy: čtvrtek 27. 10. 2022, 18:15 - 21:00

Kde: Divadlo na Šantovce, Polská

S klienty Sociální rehabilitace opět zavítáme za kulturou, tentokrát do Divadla na Šantovce. Navštívíme zde komedii „Když se zhasne“ připravenou Moravským divadlem, která nás zavede na vánoční večírek proměněný v rozvodovou bitvu manželského páru. Jelikož vstupenky jsou v prodeji již od začátku léta a místa pro vozíčkáře jsou omezena, jednali jsme po domluvě s klienty služby rychle a přihlášky na tuto akci jsou tedy již uzavřené. O naši zkušenost s bezbariérovostí v tomto prostoru se posléze podělíme v tomto zpravodaji.

Akce je pouze pro klienty sociální rehabilitace.

Aktivity podporuje:

Vydává: Spolek Trend vozíčkářů Olomouc, Lužická 7, 779 00 Olomouc

Napsali pro vás: Přemysl D., Otakar A., Martina B., krysa a další
Distribuce a info s úsměvem: Milena B., Alena T. a Anna K.

Datum vydání: **12. 9. 2022**, Počet výtisků: +-50

tel: 734 478 665

email: drtil@trendvozickaru.cz, krysa@trendvozickaru.cz

Uzávěrka **dalšího** čísla je **30. září 2022**

Bonusový text od Přemka

Kdo mě zná, ten ví, že se zajímám prakticky o všechno, snažím se sledovat novinky v různých oblastech a občas i něco tvořím, ať už se jedná o dračí doupě, kreslení, básničky do šuplíku.

Tento text se zaměřuje právě na kreslení a grafickou tvorbu, protože právě v této oblasti jsem narazil na článek na oblíbeném serveru a to: <https://www.osel.cz/12372-aféra-crungus-kreativní-intelligence-stvorila-desive-monstrum.html>

„Děsivé monstrum, umělá intelligence, generátor obrázků, cože? To přece chceš, pro dračáky jak dělaný!“, říká mi Agáta a tak jsem se do toho trochu ponořil a začal zkoušet tu a tamhle.

Funguje to naprosto jednoduše – najdete si vhodný nástroj, kterých je díky internetům k dispozici několik, napíšete, co chcete vygenerovat, odpálit entrem a chvíli počkat. Pro některé by mohl být problém, že je potřeba angličtiny, ale google má relativně slušný překladač, který vám pomůže.

Můžete tvořit úplně zadarmo na www.craiyon.com, nebo si sbírat/koupit kredity <https://creator.nightcafe.studio/>, ale pokud chcete největší nejvíc nejlepší dostupnou věc, deset dolarů měsíčně a <https://www.midjourney.com/> je nástroj, který i ze čtyřletého dítěte dokáže udělat umělce s velkým U.

Pokud umíte dobře pracovat s grafickými editory, výsledné vygenerované výtvary pak můžete dále dotáhnout k naprosté dokonalosti, přičemž se už i stalo, že <https://ct24.ceska televize.cz/veda/3526508-umeleckou-soutez-poprve-vyhrala-umela-intelligence> a nebo shlédněte následující video: https://www.youtube.com/watch?v=te4M59FQeVg&ab_channel=BrowsingwithBruno

Aktuálně tedy přemýšlím, jestli zahodit fixy a tvořit pomocí AI, nebo se inspirovat AI konstruktem a dodělat ho po svém, nebo se vykašlat na AI a věnovat se vlastní tvorbě.

Třeba Agátu na vozíčku nejsem schopnej nakreslit, ani kdybych se rozkrájel, ale takhle mi ji vyplivlo právě MidJourney během minuty....

